

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 18Pc/12/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3820204121
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kotríková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2020:3820204121.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Zuzanou Kotríkovou v právnej veci navrhovateľa - osoby povinnej na výživné: A. Z., narodený XX.XX.XXXX, bytom Ul. XX. augusta XX/X, G., občan SR, proti osobe oprávnenej na výživné: W. Z., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom A. G., prechodne bytom Ul. J. XX/XX, I., občan SR o zrušenie vyživovacej povinnosti na plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

I. Súd **z r u š u j e** vyživovaciu povinnosť navrhovateľa A. Z., nar. XX.XX.XXXX voči W. Z., nar. XX.XX.XXXX, naposledy určenú rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 6Pc/6/2019-52 zo dňa 09.08.2019, s účinnosťou od 1.9.2020.

II. Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom na začatie konania, podaným na tunajšom súde dňa 28.09.2020 sa navrhovateľ domáhal voči plnoletému synovi (osobe oprávnenej na výživné) zrušenia vyživovacej povinnosti. Návrh odôvodnil tým, že syn ukončil štúdium na Slovenskej technickej univerzite v Bratislave, o čom ho informoval prostredníctvom potvrdenia o ukončení štúdia. Plnoletý syn je schopný sám sa živiť a preto vyživovacia povinnosť navrhovateľa zanikla.

2. Plnoletý syn sa k návrhu vyjadril podaním zo dňa 11.11.2020, v ktorom uviedol, že s návrhom súhlasí.

3. Súd vo veci nariadil pojednávanie a pojednával v neprítomnosti účastníkov konania, ktorí svoju neúčasť ospravedlnili a súhlasili s prejednaním a rozhodnutím veci v ich neprítomnosti. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinnými dôkazmi najmä návrhom, lustráciou v Sociálnej poisťovni, oznámením Slovenskej technickej univerzity v Bratislave z 20.08.2020, vyjadrením plnoletého dieťaťa k návrhu a ostatným obsahom súdneho spisu.

4.Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázaný skutkový stav, ktorý tvrdil navrhovateľ.

5.Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

6.Schopnosť sám sa živiť je potrebné posudzovať objektívne, t.j. ide o schopnosť vzhľadom na dosiahnutú kvalifikáciu umožňujúcu každej osobe vlastnou prácou dosahovať príjem na zabezpečovanie svojich potrieb. Pod pojmom „schopnosť sám sa živiť“ je potrebné rozumieť schopnosť dieťaťa (alebo inej osoby) zamestnať sa a živiť sa vlastnou prácou, ktorá sa dosahuje spravidla ukončením prípravy na budúce povolanie, t.j. ukončením štúdia na strednej alebo vysokej škole.

7.Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že plnoleté dieťa ukončilo vysokoškolské štúdium 17.08.2020 na Slovenskej technickej univerzite v Bratislave v bakalárskom študijnom programe geodézia a kartografia, v študijnom odbore geodézia a kartografia a získalo kvalifikáciu, ktorá mu umožňuje zamestnať sa a vlastnou prácou tak dosahovať príjem na zabezpečenie svojich potrieb. Osoba oprávnená na výživné s podaným návrhom súhlasila. Z lustrácie v Sociálnej poisťovni bolo zistené, že osoba oprávnená na výživné je od 15.07.2020 zamestnancom XLSK Nábytok s.r.o. so sídlom v Bratislave. Skutočnosť, že sa dieťa pripravuje na svoje povolanie ďalším štúdiom v konaní zistená ani tvrdená nebola. Súd tak dospel k záveru, že dieťa je tak objektívne schopné samo sa živiť v zmysle vyššie cit. ustanovenia § 62 ods. 1 Zákona o rodine, preto vyživovacia povinnosť navrhovateľa k dieťaťu zanikla. Podmienky vzniku, trvania a zániku vyživovacej povinnosti rodičov upravuje Zákon o rodine, ktorý v § 62 ods. 1 trvanie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom viaže práve na dosiahnutie uvedenej schopnosti sám sa živiť.

8.Z dôvodov zhora uvedených preto súd návrhu navrhovateľa vyhovel a rozhodol, že vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči dieťaťu naposledy určenú rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 6Pc/6/2019-52 zo dňa 09.08.2019, s účinnosťou od 1.9.2020 zrušil.

9.O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 zák.č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak, súd nezistil žiadny dôvod pre priznanie práva na náhradu trov konania, vzhľadom na okolnosti prípadu (§ 55 CMP) a navyiac navrhovateľ si žiadne trovy konania neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne na Okresný súd Prievidza v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP"), v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky; súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené; alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a podľa § 62 ods. 1 CMP aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 232 ods. 2 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.